

Він не бачить сенсу ділитися там, де може все забрати собі — незалежно від того, чи це стосується грошей, чи влади, чи права на істину в останній інстанції.

Наприклад, Порошенко ні з ким не обговорював публічно проект змін до Конституції — тобто він не бачить сенсу ділитися даним йому правом законодавчої ініціативи. І тому проект Порошенка справедливо був “відфутболений” Верховною Радою як безальтернативний.

Так само Порошенко ні з ким не обговорював свою виборчу програму. Він не розуміє — це було би щонайменше жестом поваги до громадянського суспільства та відзначенням їхньої ролі в усуненні Януковича.

Я впевнений, що Порошенко ні з ким не буде обговорювати свій передвиборчий список на парламентських виборах — так, як він не обговорював список до Київради, заповнивши його людьми Черновецького. Хоча навіть його попутники з партії УДАР в 2012 році попередньо відкрили списки для ознайомлення та критичних зауважень громадськості — але Порошенко не зробить і такого.

Принцип політичної діяльності Порошенка полягає у відповіді на питання, яку я почув від нього, коли запитав щодо використання 5 каналу для самореклами: “Це мій канал, що хочу, те з ним і роблю”.

Так само Порошенко вважає, що це його влада — і що хоче, те з нею і буде робити.

Тому Порошенко затверджує свою квоту до Нацради з питань телебачення та радіомовлення лояльними людьми, нехтуючи проханнями громадянського суспільства.

У понеділок Порошенко звільнив трьох членів Нацради з президентської квоти (четвертий член Оксана Головатенко заховалася від відставки у декреті) та зразу ж увів до Нацради нових членів.

Отже, кого призначив Порошенко:

Григорія Шверка — в минулому першого віце-президента UMN Group, яка тоді належала нинішньому главі адміністрації президента Борису Ложкіну

Юрія Артеменка — колишнього губернатора Запорізької області та представника Володимира Гусинського в Україні. Артеменко входив до керівних органів медіа Порошенка — зокрема, його радіостанцій та газети “Правда України”

Владислава Севрюкова — в минулому керівника комерційного відділу телерадіокомпанії “НБМ”, яка мовить під логотипом порошенківського “5 каналу”. Останнім часом він є помічником депутата Юрія Стеця — генпродюсера 5 каналу та головного пропагандиста Нацгвардії.

Переконали, що більшість читачів не чула цих прізвищ до сьогоднішнього дня — не чув про них і я як журналіст, за виключенням Артеменка, оскільки він очолював обласну адміністрацію.

Паралельно рух Стоп цензурі висував до Нацради відомих медіа-юристів Тараса Шевченка та Тетяну Котюжинську, які багато років працюють поряд із журналістами в реформуванні медійного законодавства, написанні законів, наданні правової допомоги в судах, оскарженні дій посадових осіб тощо.

Але спочатку квоту від громадськості “прокотили” депутати — у парламентську четвірку призначили висуванців Пінчука, Фірташа та Коломойського.

А тепер і в Порошенка не знайшлося місця в квоті для знаних юристів-медійників. Натомість він прилаштував колишнього підлеглого глави своєї адміністрації та помічника свого головного медіа-радника.

Відмінність Шевченка та Котюжинської в тому, що вони — незалежні люди, і не будуть сліпим виконавцем волі своїх політичних боссів.

Звісно, Порошенко має право призначати кого заманеться. Але після Майдану дуже небезпечно для політиків не чути голосу суспільства.

Саме суспільство зробило Порошенка тим, ким він є сьогодні. Бо, якби не суспільство, то Порошенко працював би зараз не президентом, а досі безуспішно намагався стати єдиним кандидатом від опозиції на посаду мера Києва.

Сергій ЛЕЩЕНКО

Подробнее <http://goo.gl/xfVgn7>